IOSEPHUS FLAVIUS
Admont (?), um 1138/1165
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26829
Copyright: Admont, Benediktinerstift

possidebant. iudeq; regē cesaris furore
humiliato. Tunc q̄q; tra conitudē habi
tantes cū arabis adgressi custodiā
iudeq; affluerunt eos ñ tantū p sua
utilitate sed & memoria p̄oris belli
p herodē sibimet IRROGATI.
Q ue rex ferebat p dita fiducia quā ince
saris amicitiis habuerat. dū sedō lega
tiones suas satis facturas p culpis non
susceptas cognosceret. cōstuabat de
silleo cui credebat̄ a cesare q̄ rome p
sens conabat̄ defuncto obado rege
arabū in regnū succedere. multis ce
sari p missis pecuniis aliisq; in aula
potentiū. Interea obado moriente
dinea q̄ p̄areta dictū ē regnū arripu
it. Cesar aū arete minabat̄ qd̄ regna
re p sūpsisset priquā sibi de hoc scri
beret. Ille ō cū donis cesari coronam
aureā multoq; talentoq; destinauit. &
eplam p quā silleū criminabat̄ ut
maliuolum seruū. & obadū uenenis
eū intēfectū uxoresq; arabū abeo ad
ulteratas. dū causas rei publice rege
iuuente gubernaret. immo & ere alie
no sibi uellet p pecunias p̄ncipatum
adq̄rere. quib̄ nullatenū animo cesar
intendens remisit DONA.
A rabia ō vl iudea plurib̄ malis affli
gebant̄. dū regū unus q̄dē q̄a nec dū
firmū imperium habebat predatores
nullatenus phiberet. herodes aū ira
tū cesarē p sua uindicta uidens omis
illorū iniquitates portare cogebatur:
D einde tantis circū instantiū malis.
iudicauit iterū romā transmittere
si posset mediocriter p amicos cesarē
placare. Direxit autē nycolaum da
mascenū. Dom̄ aū vl filii sui multo
peius illo tēpore erant dispositi. &
licet sine suspitione nūquā fuisset.
malū tam̄ plus tunc ex huiūmodi
causa p̄ualuit. Lacedemonius eurides
nobilis domi. maius aū animo lux
uriosus q̄ad herodē ueniens multis
donis fauorē ei cōparauit. ut inter
necessarios amicos deputaretur:
Q ui manens ap d̄ antipatrū aditū
vl cōsuetudinē cū alexandro habe
bat. nā archelai cappadoci se se
dicebat hospitē. idō glafira ualde
honorabat eū cunctisq; blandiebat̄.
S emp aū dicta vl facta notabat. ut
ex inde posset accusationib̄ consertis
grās herodis adq̄rere. unde singuli
existimabant multū sibi fidelem
existere. Qua ppē tractus alexander
ut adolescens & dolens de his q̄ pas
sus fuisset. narrauit quā pat̄ alie
natus fuisset. J mat̄ sua abeo inter
fecta p̄isset. antipatrū aū sibi p̄po
suisset. & quē admodū ille intole
rabilia de eo patre dixisset. & ad
oduū eū incitasset ut nec inēui uiis
eos nec conuentu dignaret̄ ad ēe.
CUM ERGO talia dolens de
fleuisset. statī eurides antipa
tro omā nuntiauit. dicens ñ p mea
utilitate t̄ hēc nuntio s; tuis iam
uictus honorib̄ J rei magnitudi
ne p̄cipio cauere alexandrū. nā
hēc ñ sine dolore dicens in ēē uer
bis suis audatiā demonstrabat.
I gitū antipater cū eū sibi fidelē ēē
existimasset. magnas ei donationes
optulit. & de inde flexit herodi
eadem EXPLANARE.
Q ui ñ sicut ab alexandro audierat
intimauit. s; uerbis suis aliquā ue
ritatē accusationi addens. animū